

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra De, der tog hjemmefra 2

Citation: Larsen, Karl: "De, der tog hjemmefra 2: Forvalterfarmeren og hans Hustru. En Københavner paa Trampen. Den Fynske Husmandssøn Poul Jørgensen", i Larsen, Karl: *De, der tog hjemmefra 2: Forvalterfarmeren og hans Hustru. En Københavner paa Trampen. Den Fynske Husmandssøn Poul Jørgensen*, Gyldendalske Boghandel. Nordisk Forlag, 1912-1914, s. 15. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-larsenk_13-shoot-idm140369700561040.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: De, der tog hjemmefra 2: Forvalterfarmeren og hans Hustru. En Københavner paa Trampen. Den Fynske Husmandssøn Poul Jørgensen

Jeg mindes ikke, om jeg har fortalt Dig Aarsagen til Bruddet mellem Emma og mig, jeg vil derfor fortælle det igen. Først begyndte det med, at hun ved enhver given Lejlighed kommanderede mig, og kom 16 jeg til at ytre f. Eks. „Der har Du glemt det eller det“ (for at hjælpe hende, da jeg havde været her en Maaned før hun) skældte hun mig ikke ud! ja, jeg har aldrig hørt noget lignende i mit Liv. Jeg flygtede bort i Rædsel, forfulgt helt op ad Trapperne af de gemeneste Skældsord. Hun kunde staa og skælde en hel Time, tror jeg, uden at nogen kunde faa indført et Ord. Saa en Aften hos den danske Hr. Smiths Moder — der var kun os tre — kom vi til at tale om Tysk og Dansk (Fruen er tysk). Jeg fik mærkværdig nok Lov til at tale lidt, ellers plejer Emma at snakke, saa ingen kan faa indført et Ord, og tror Du saa ikke, at hun paa den uforskammeste Maade jeg nogensinde har hørt, talte til mig — hendes Mening var den ene gældende —, hun kendte Tyskerne langt bedre end jeg, Gud bevares! og endte med at fortælle mig, at jeg havde leflet med de tyske Officerer [*under Krigen 1864, da baade Herthagaarden og Holtum Præstegaard havde præjsisk Officersindkvartering, og Laura i det hele taget færdedes meget imellem Tyskerne, hvad bl. a. fremgaar af et Brev fra hende, der findes i min „Under vor sidste Krig“, S. 198—199*]. Hendes Grovheder herhjemme, hvor kun den anden Pige forstod os, kunde jeg til Nød finde mig i, men at blive insulteret ned hos Byens første Sladdermadamme, det blev mig for meget. Paa Vejen hjem lod jeg hende derfor vide, at jeg kun giftede mig med Christian paa den Betingelse, at hun aldrig kom indenfor Døren. Du skulde høre, hvorledes hun ved enhver Lejlighed prøvede paa at haane og krænke mig, indtil hun blev syg; saa blev jeg god nok, saa vilde hendes dyrebare Veninde Kokkepigen ikke pleje hende, saa holdt hun sig dog i Skindet i den Tid.